

อนุสาร อุดมศึกษา

เอกสารเผยแพร่ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ISSN 0125-2461 ปีที่ 32 ฉบับที่ 332 กุมภาพันธ์ 2549

ความก้าวหน้าอุดมศึกษาไทย
การอนุรักษ์วัฒนธรรมที่มีคุณค่าไทย
หน้า 3

กิจกรรม
ประมวลภาพ การทิวผู้บริหาร
หน้า 20

แวดวงอุดมศึกษา
รายงานสำเร็จ การดำเนินงานท่าของบัณฑิต
ปี พ.ศ. 2545-2549
หน้า 1

บริการ
ความเคลื่อนไหวใน กษ
ตอน สิทธิพิเศษในการจัดจ่ายใช้สอย
หน้า 2

C O N T E N T *สารบัญ*

เจ้าของ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

โทร. 0-2354-5500-19

โทรสาร. 0-2354-5524-26

www.mua.go.th E-mail : info@mua.go.th

กองบรรณาธิการ

นางสาวปิยาณี วิริยานนท์

นางปราณี ชื่นอารมณี

นางสาวชุลีกร ภูบุญเจริญไชย

นายพรชัย สิทธิหันนท์

นายเจษฎา วณิชชากร

ภาพ

นายจรัส เล็กเกาะทวด

ศิลปกรรม

นายอุดมศักดิ์ ศรีแก้ว

นายวิรัตน์ มานะมูติ

ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์พิเศษภาวิช ทองโรจน์

นายสุชาติ เมืองแก้ว

นางสาวจิรณี ตันติรัตน์วงศ์

นายสุเมธ แยมุ่น

นางแห่งน้อย พัวพัฒน์กุล

นายศิริวิทย์ คลีสุวรรณ

บรรณาธิการ

นายกฤษณ์กร วงศ์ไทย

ผู้โฆษณา

นางสาวปิยาณี วิริยานนท์

ความก้าวหน้าอุดมศึกษาไทย

3 การอนุรักษ์พัฒนาภูมิปัญญาไทย

แฉกวงอุดมศึกษา

8 รายงานสำรวจ ภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ปี พ.ศ. 2545-2546

13 การประกันคุณภาพการศึกษา

กิจกรรม

20 ประมวลภาพ การกิจผู้บริหาร

บริการ

22 ความเคลื่อนไหวใน กบข. ตอน สิทธิพิเศษในการจับจ่ายใช้สอย

23 แสดงความยินดี

นิภาพรรณ แก่นคง

สำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

“การอนุรักษ์พัฒนาภูมิปัญญาไทย”

ความเป็นมาและความจำเป็นในการจัดเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพทางภูมิปัญญาไทย

การจัดทำเกณฑ์มาตรฐานภูมิปัญญาไทยถือเป็นความจำเป็นที่สมควรทำด้วยเหตุผลหลายประการ

ประการแรก ภูมิปัญญาไทยเป็นมรดกตกทอดที่มีคุณค่ายิ่ง มีประวัติอันยาวนานที่บ่งบอกความเป็นไทย และสะท้อนให้เห็นถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษไทยซึ่งเป็นผู้ก่อกำเนิดศิลปวัฒนธรรมประเพณีที่รุ่งเรืองของชาติไทยในแต่ละยุคสมัย โดยมีวิวัฒนาการและพัฒนาการมาโดยลำดับ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงถือเป็นพันธกิจหลักที่สำคัญอย่างหนึ่งในการทำนุบำรุงภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมไทย และได้ริเริ่มดำเนินการอย่างเป็นทางการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 โดยเริ่มไปตรงตามข้อเสนอขององค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม

หรือ UNESCO ที่กำหนดให้ปี พ.ศ. 2531- 2540 เป็นทศวรรษโลกเพื่อการพัฒนาทางวัฒนธรรม (World Decade for Cultural Development)

ประการที่ 2 เพื่อสนองตอบเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (มาตรา 15 และมาตรา 16 ส่งเสริมให้คนเรียนรู้อย่างตลอดชีวิต) ซึ่งเกี่ยวกับการเทียบโอนและเทียบระดับการศึกษาที่กำหนดให้มีการจัดการศึกษาใน 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยและให้ผู้เรียนสามารถเทียบโอนผลการเรียนที่สะสมไว้จากการศึกษาทั้ง 3 รูปแบบได้ นอกจากนี้ยังกำหนดให้มีการแบ่งระดับ หรือเทียบระดับการศึกษาจากการศึกษานอกระบบ และตามอัธยาศัยได้ด้วย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชน

ทั่วไปที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน แต่ไม่ได้เรียนในระบบโรงเรียนที่จะทำงานให้ได้ค่าจ้างตามความสามารถ เป็นการยกระดับอาชีพได้ดีขึ้น และเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีทักษะความสามารถกลับเข้าสู่ระบบการศึกษาได้นอกจากนี้ การจัดทำเกณฑ์มาตรฐานจะทำให้เกิดการรวบรวมองค์ความรู้ทางด้านภูมิปัญญาไทย ซึ่งเดิมกระจัดกระจายอยู่ตามบุคคล กลุ่มบุคคล ประชาชนท้องถิ่น หรือนักอนุรักษ์ให้ยั่งยืนเป็นระบบ และเป็นวิชาการเพื่อประโยชน์ในการกำหนดเนื้อหาของหลักสูตรการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยมีมาตรฐานเดียวกันหรือใกล้เคียงกันและ

— เพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาไทยในสาขาวิชาดังกล่าวไว้ให้ชนรุ่นหลังได้เรียนรู้อย่างยั่งยืน

ประการที่ 3
สังคมไทยเปลี่ยนแปลง
ความเจริญไป

อย่างรวดเร็ว รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยมีนโยบายเร่งรัดกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจไปสู่ชนบท โดยการมุ่งส่งเสริมอาชีพที่เป็นภูมิปัญญาไทยและอุตสาหกรรมในครอบครัว เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัวของราษฎรชนบท พื้นฐานการผลิตวัตถุทางภูมิปัญญาไทยจึงเปลี่ยนแปลงไปจากการผลิตเพื่อสนองประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวันเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายสนองความต้องการของตลาดสังคมเมืองทั้งภายในประเทศและต่างประเทศดังเช่นโครงการที่กำลังดำเนินการอยู่ ได้แก่ สาขาวิชาศิลปปะผ้าไทยก็เพื่อสนองนโยบายรัฐบาลที่จะส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางแห่งแฟชั่นและส่งเสริมอาชีพให้แก่คนในหมู่บ้านต่างๆ ในท้องถิ่น อีกสาขาหนึ่ง ได้แก่ การนวดไทย ซึ่งขณะนี้ เป็นอาชีพที่ทำรายได้ให้ประชาชนได้อย่างดีอีกสาขาหนึ่ง ดังนั้น ขณะนี้จึงมีการดำเนินการด้านภูมิปัญญาไทยอยู่ 3 สาขาวิชา ได้แก่ ดนตรีไทย นวดไทย และศิลปปะผ้าไทย 🇹🇭

แนวคิดและทิศทางของการอนุรักษ์/ พัฒนาองค์ความรู้ทางภูมิปัญญาไทย/ภูมิปัญญาประจำถิ่นให้เทียบเคียงเป็นมาตรฐานเดียวกันเพื่อพัฒนาไปสู่หลักสูตรต่างๆ ในการถ่ายทอดสืบทอด และก้าวสู่มาตรฐานสากล

เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีบทบาทหน้าที่ในการจัดการศึกษาจัดทำกรวิจัยและเสริมสร้างองค์ความรู้ จึงมีแนวคิดและทิศทาง โดยทำการศึกษาวิจัยจากเอกสารต่างๆ และจากผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญในภูมิปัญญาไทยด้านต่างๆ ด้วยการเรียนรู้ทำความเข้าใจเรื่องราวของภูมิปัญญาสาขานั้นๆ รวมทั้งประสบการณ์ในอดีตของบรรพบุรุษไทยและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจนถึงยุคปัจจุบัน พร้อมทั้งรวบรวมข้อมูลองค์ความรู้ดังกล่าวจัดให้เป็นระบบ และจัดลำดับความยากง่ายเพื่อเป็นหลักหรือเป็น

มาตรฐานในการจัดทำหลักสูตรและเทียบความรู้ และประสบการณ์ของบุคคลกับความรู้ในระบบโรงเรียน พร้อมทั้งเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ให้แก่ประชาชน ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เพื่อให้ตระหนักถึงคุณค่าของภูมิปัญญาไทย

เพื่อให้การรวบรวมองค์ความรู้ดังกล่าว จัดทำได้อย่างครอบคลุมและสมบูรณ์ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นดำเนินการ โดยคัดสรรอนุกรรมการ ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทั้งใน ภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้เชี่ยวชาญจากท้องถิ่นซึ่งเป็นที่รู้จักและยอมรับ โดยทั่วไปเข้ามาร่วมดำเนินการอย่างที่อยู่กับเราในวันนี้ก็ได้รับความกรุณาจาก ศาสตราจารย์ตรีใจ บุรณสมภพ ให้เกียรติมาเป็นประธานอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐาน สาขาวิชาศิลปปะผ้าไทยของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและมีอนุกรรมการซึ่งมาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น อาจารย์จากมหาวิทยาลัยต่างๆ จากกระทรวงศึกษาธิการกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมวิชาการเกษตร สถาบันวิจัยหม่อนไหม ฯลฯ

และเพื่อให้เกิดแนวร่วมจากผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานต่างๆ และจากประชาชนในท้องถิ่นประชุมสัมมนา เรื่อง “อนุรักษ์ พัฒนาภูมิปัญญาไทย : อะไรคือเกณฑ์มาตรฐาน?” เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2548 ณ เมืองทองธานี โดยเป็นส่วนหนึ่งของการจัดงานร่วมกับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมในงาน “สุดยอดหมู่บ้านอุตสาหกรรมและผ้าทอไทย : เจ้าฟ้านักอนุรักษ์ของแผ่นดิน” ที่ผ่านมา เพื่อจะได้รับรวบรวมรายชื่อนามผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญในท้องถิ่นและเพื่อให้ได้ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะในการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานฯ ทั้ง 3 สาขาวิชาให้ครบถ้วนถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งได้รับความสนใจเป็นอย่างดีจากผู้ที่อยู่ในวงการและประชาชนทั่วไป ซึ่งได้ให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในการที่จะนำไปปรับปรุงการดำเนินการให้ยิ่งขึ้น ☺

กระบวนการจัดทำเกณฑ์และควมคืบหน้าของเกณฑ์มาตรฐานวิชาการและวิชาชีพทางภูมิปัญญาไทย ด้านดนตรีไทย ด้านศิลปะพหุไทย และด้านการนวดไทยก็ได้ดำเนินการไปแล้ว

กระบวนการในการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานในสาขาดังกล่าว

- เริ่มต้นด้วย การคัดเลือกอนุกรรมการที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้รู้ และผู้เชี่ยวชาญในภูมิปัญญาด้านต่างๆ
- มีการระดมความคิดเห็นในการวางกรอบการดำเนินการในการรวบรวมองค์ความรู้หลัก ซึ่งอาจจะได้มาจากผู้ทรงภูมิเอง หรือเอกสาร บทความ ผลงานวิจัยต่างๆ ตลอดจนการลงไปศึกษาสำรวจในพื้นที่

ท้องถิ่นต่าง ๆ และนำมาถ่ายทำเป็นรูปและตลอดจนปรัชญา และความเชื่อของภูมิปัญญานั้น ๆ

- จัดประชุมเชิงปฏิบัติการหลายครั้งเพื่อขยายความองค์ความรู้ย่อยในองค์ความรู้หลักพอสังเขป พอให้เห็นเนื้อหาสาระที่สำคัญเพื่อประโยชน์ในขั้นต่อไป

- จัดลำดับความยาก-ง่ายขององค์ความรู้และแยกเป็นระดับต่าง ๆ โดยอิงระดับความในระบบโรงเรียน คือ เป็นระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา เพื่อใช้เป็นหลักในการนำไปจัดทำหลักสูตรสำหรับการศึกษาระดับต่าง ๆ

- จากนั้นจึงได้จัดประชุม

สัมมนา เพื่อเผยแพร่ (ร่าง) เกณฑ์มาตรฐานดังกล่าวเพื่อประชาสัมพันธ์และเพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้มาร่วมรับฟัง ให้ข้อคิดเห็น ข้อวิพากษ์วิจารณ์ เพื่อนำไปปรับปรุงให้เกณฑ์ดังกล่าวถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ยิ่งขึ้นและจะประกาศใช้ต่อไป

ความสามารถตามเกณฑ์ข้างต้นเข้ารับราชการในตำแหน่งครูหรืออาจารย์ดนตรีไทย ปัจจุบันได้มีการนำเกณฑ์ดังกล่าวไปใช้ในการคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา และยังมี การแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการติดตามและพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยขึ้น และได้จัดทำผลงานการวิจัย จนแล้วเสร็จ 2 เรื่อง ได้แก่

1. เรื่อง สถานภาพการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยด้านดนตรีไทยในระดับอุดมศึกษาโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

2. เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบหลักสูตรด้านดนตรีไทยกับเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย โดยสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบทมหาวิทยาลัยมหิดล

ทั้งนี้จะได้นำผลการวิจัยไปดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

นอกจากนี้ กำลังอยู่ในระหว่างดำเนินการเพื่อแปลเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ไปในต่างประเทศ ซึ่งขณะนี้ได้มีผู้สนใจจัดการเรียนการสอนในต่างประเทศบ้างแล้ว สำหรับภูมิปัญญาไทย อีก 2 สาขา เพิ่งจะเริ่มดำเนินการ ได้แก่

การจัดทำเกณฑ์มาตรฐานการนวดไทย

ได้รวมองค์ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการนวดไทย แบบ บ เซลยศักดิ์และแบบราชสำนัก ควบ คู่

กันไป ซึ่งทั้ง 2 แบบ จะมีการบองค์ความรู้อยู่ 3 ระดับ ขณะนี้ได้จัดทำองค์ความรู้หลักของการนวดไทย (แบบเซลยศักดิ์)

การดำเนินการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย

ได้เริ่มจัดทำขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 เป็นต้นมา โดยได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการฯ หลายชุด ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรีไทยขึ้นมาดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ และมีผลงานแล้วเสร็จไปและหลายอย่าง อาทิ การจัดทำต้นฉบับทำนองหลักเพลงไทย การบรรเลงเครื่องดนตรีไทยด้านต่าง ๆ และการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ฯลฯ ซึ่งคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2536 ได้ให้ความเห็นชอบกับเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยดังกล่าว และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาดนตรีไทย นำเกณฑ์ข้างต้นไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตร เพื่อให้วิชาการทางศิลปวัฒนธรรมด้านนี้มีมาตรฐานและเจริญก้าวหน้าต่อไป รวมทั้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล นำเกณฑ์มาตรฐานดังกล่าวไปใช้สำหรับพิจารณาบรรจุแต่งตั้งบุคคล ผู้มีความรู้

ระดับที่ 1จนแล้วเสร็จและกำลังลงรายละเอียดโดยมีแผนว่าในปีนี้จะได้จัดทำองค์ความรู้หลักและรายละเอียดของการหนดแบบเซลล์คักดีในระดับที่ 2 ให้เสร็จสิ้นและต่อไป จะได้จัดทำองค์ความรู้หลักในระดับที่ 3 เมื่อรวบรวมองค์ความรู้ทั้ง 2 แบบ คือแบบเซลล์คักดี และแบบราชสำนักได้แล้วก็จะนำมารวมกันและจัดทำเป็นเกณฑ์มาตรฐานการหนดไทย และจะจัดทำเกณฑ์การประเมินต่อไปตามลำดับ

การจัดทำเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาศิลปะผ้าไทย

ได้รวบรวมองค์ความรู้ในด้านต่าง ๆ 4 ด้าน จนแล้วเสร็จ ได้แก่ ด้านการผลิตวัตถุดิบ ด้านการฟอกย้อม ด้านการทอ และด้านการออกแบบและแปรรูปผลิตภัณฑ์ รวมทั้งจัดระดับความยากง่ายขององค์ความรู้และเนื้อหาที่ควรบรรจุอยู่ในระดับการศึกษาต่าง ๆ จากนั้นจะได้นำองค์ความรู้ทั้ง 4 ด้าน มารวบรวมจัดทำเป็นเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาศิลปะผ้าไทย และเกณฑ์การประเมินต่อไป

มาตรฐานหลักสูตรของสาขาวิชาทางภูมิปัญญาไทย ทั้ง 3 ด้าน

วัตถุประสงค์ของการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาต่าง ๆ ก็เพื่อเป็นหลักหรือมาตรฐานขั้นต่ำว่า การจัดการหลักสูตรใด ๆ ควรมีเนื้อหาสาระตามที่เกณฑ์มาตรฐานกำหนดไว้ ดังนั้นหลักสูตรทางภูมิปัญญาด้านต่าง ๆ ที่แต่ละสถาบันจัดทำขึ้นโดยอิงตามเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาทางภูมิปัญญาไทย จะมีมาตรฐานหลักสูตรใกล้เคียงกันหรือเทียบเคียงกันได้ เพราะจัดทำหลักสูตรโดยใช้เกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาเกณฑ์เดียวกัน จึงช่วยให้การจัดหลักสูตรของทุกสถาบันมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน

การเทียบคุณวุฒิของผู้เชี่ยวชาญทางวิชาชีพ หรือ ปราชนกทางภูมิปัญญาไทย เพื่อเข้าสู่ระบบอุดมศึกษาเพื่อการสอนและการศึกษาต่อ

การจัดเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาทางภูมิปัญญาจะช่วยในการเทียบเคียงและการประเมินผลการเรียนรู้ที่มีมาก่อน และนำผลที่ได้มาชวยกเว้นหรือขอเทียบโอนรายวิชาที่มีประสบการณ์ ความรู้ความสามารถ จะช่วยให้ผู้เรียนใช้เวลาศึกษาในสาขาวิชานั้น ๆ น้อยลง ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง หลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาสู่การศึกษาในระบบ พ.ศ. 2545

สำหรับผู้เชี่ยวชาญทางวิชาชีพ หรือ ปราชนกทางภูมิปัญญาไทยก็สามารถใช้เกณฑ์มาตรฐานดังกล่าวมาขอประเมินความรู้ ความชำนาญได้โดยการเทียบระดับความรู้ ความชำนาญตามขั้นตอนของการศึกษาในสาขาภูมิปัญญา นั้น ๆ ซึ่งเมื่อมีความรู้เฉพาะทางด้านภูมิปัญญาไทย เทียบได้กับชั้นใด สำนักงานหรือมหาวิทยาลัยที่ใช้เกณฑ์มาตรฐาน ๆ ที่กำลังดำเนินการ ก็สามารถออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ตามชั้นที่ปรากฏในเกณฑ์มาตรฐาน ๆ ได้ และสามารถนำหนังสือรับรองดังกล่าวไปใช้ในการสอนนักเรียน หรือนักศึกษาในระดับต่าง ๆ ได้ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการกำหนดเงินเดือน หรือค่าตอบแทนที่ควรจะได้ สำหรับผู้มีความเชี่ยวชาญที่ไม่ได้เรียนในระบบโรงเรียนมาก่อน สำหรับผู้ที่เรียนในระบบโรงเรียนก็สามารถนำความรู้ทางสาขาวิชาชีพมาเทียบโอนและเรียนต่อในระบบให้จบในเวลาอันน้อยลงได้ดังกล่าวแล้ว

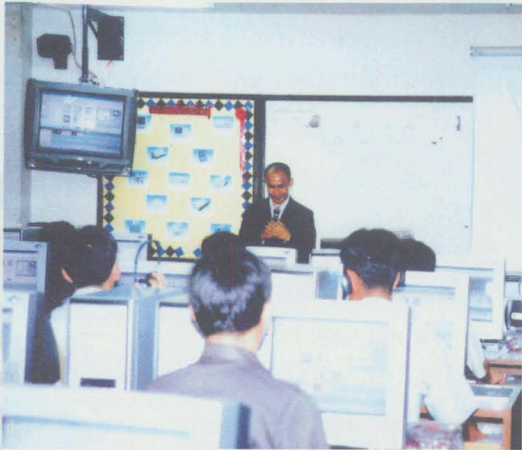

โดย นายศิริวิทย์ คลี่สุวรรณ

ผู้อำนวยการกลุ่มสารนิเทศ

รายงานการสำรวจภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ปี พ.ศ.2545 - 2546

การสำรวจข้อมูลการมีงานทำของบัณฑิตที่จบการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบสถานะของการหางานทำของบัณฑิตในแต่ละปีการศึกษา โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้สำรวจและออกแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตในวันซ้อมรับปริญญาและต่อเนื่องถึงการติดตามผลสำรวจไปอีก 1 ปี (กรณีที่บัณฑิตกรอกแบบสำรวจว่ายังไม่ได้ทำงาน)

ผลการรวบรวมข้อมูลที่จัดเก็บจากสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนรวม 45 แห่ง (ปีการศึกษา 2544 ยังไม่มีการขอข้อมูลจาก

สถาบันอุดมศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ) ที่ให้ความร่วมมือสำรวจข้อมูล พบว่า มีบัณฑิตร่วมมือกรอกข้อมูลคิดเป็นร้อยละ 65.52 ของบัณฑิตทั้งหมดที่จบการศึกษาในปีการศึกษา 2544 เป็นสัดส่วนบัณฑิตจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนร้อยละ 35.9 ที่กรอกแบบสำรวจ

จากผลการศึกษาข้อมูลพบว่า บัณฑิตที่มีงานทำ มีร้อยละ 68.10 และการศึกษาต่อร้อยละ 10.73 ซึ่งเมื่อพิจารณาตามสาขาวิชาของ ISCED พบว่า สาขาวิชาสุขภาพและสวัสดิการ มีงานทำสูงสุด ร้อยละ 93.15 และสาขาวิชา วิทยาศาสตร์ มีงานทำน้อยที่สุดร้อยละ 56.15 ซึ่งสาเหตุประการหนึ่งคือศึกษาต่อสูงสุดที่คิดเป็นร้อยละ 22.64 ดังตารางที่ 1

สาขาวิชาตาม ISCED	บัณฑิตที่ทำงานแล้ว	ร้อยละ	บัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงาน	ร้อยละ	บัณฑิตที่ศึกษาต่อ	ร้อยละ	รวมทั้งหมด
การฝึกหัดครูและศึกษาศาสตร์	3,705	72.49	940	18.39	466	9.12	5,111
มนุษยศาสตร์และศิลปะสังคมศาสตร์	3,600	64.25	1,089	19.44	914	16.31	5,603
บริหารธุรกิจ และกฎหมาย	26,872	68.10	9,129	23.13	3,459	8.77	39,460
วิทยาศาสตร์	4,283	56.15	1,618	21.21	1,727	22.64	7,628
วิศวกรรมศาสตร์การผลิตร และสิ่งก่อสร้าง	8,533	59.75	4,044	28.32	1,705	11.94	14,282
เกษตรศาสตร์	3,121	66.83	954	20.43	595	12.74	4,670
สุขภาพและสวัสดิการ	8,327	93.15	305	3.41	307	3.43	8,939
การบริการ	1,172	63.56	453	24.57	219	11.88	1,844
รวมทั้งหมด	59,613	68.10	18,532	21.17	9,392	10.73	87,537

ตารางที่ 1 สรุปภาวะการมีงานทำของบัณฑิตจำแนกตามสาขาวิชา ISCED

สำหรับบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงาน สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ การผลิต และสิ่งก่อสร้าง มีอัตราส่วนสูงสุด ร้อยละ 28.32 ที่ซึ่งรัฐต้องให้ความสนใจและสนับสนุนเพิ่มขึ้น และรองลงมาคือ สาขาวิชาการบริการที่ ไม่ได้ทำงานร้อยละ 24.57

ในส่วนของผู้ที่ไม่ได้ทำงาน สาขาที่หางานทำได้มากที่สุดคือ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ บริหารธุรกิจและกฎหมาย ร้อยละ 27.23 รองลงมาคือ สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ การผลิต และสิ่ง

ก่อสร้างคิดเป็นร้อยละ 27.06 สาเหตุที่ไม่ได้ทำงานที่ศึกษาต่อมี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์มากที่สุด ร้อยละ 51.62 และศึกษาต่อน้อยที่สุดคือ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ บริหารธุรกิจและกฎหมาย คิดเป็นร้อยละ 27.47 ของบัณฑิตทั้งหมดที่ไม่ได้ทำงาน ดังตารางที่ 2

สาขาวิชาตาม ISCED	ยังหางานไม่ได้	รอฟังคำตอบ	ยังไม่ประสงค์จะทำงาน	ศึกษาต่อ	อื่น ๆ	รวมทั้งหมด (คน)
การฝึกหัดครูและศึกษาศาสตร์	283	411	113	466	133	1,406
มนุษยศาสตร์และศิลปะสังคมศาสตร์	20.12	29.23	8.03	33.14	9.45	2,003
บริหารธุรกิจ และกฎหมาย	12.73	19.32	12.28	45.63	10.03	12,588
วิทยาศาสตร์	3,428	3,236	1,410	3,459	1,055	3,345
วิศวกรรมศาสตร์การผลิตร และสิ่งก่อสร้าง	27.23	25.70	11.20	27.47	8.38	5,749
สุขภาพและสวัสดิการ	466	696	202	1,727	254	3,345
การบริการ	13.95	20.80	6.03	51.62	7.59	5,749
รวมทั้งหมด	1,556	1,673	414	1,705	401	5,749
	27.06	29.10	7.20	29.65	6.97	

สาขาวิชาตาม ISCED	ยังหางานไม่ได้	รอฟังคำตอบ	ยังไม่ประสงค์จะทำงาน	ศึกษาต่อ	อื่น ๆ	รวมทั้งหมด (คน)
เกษตรศาสตร์	297	374	138	595	145	1,549
	19.17	24.14	8.90	38.4	9.36	
สุขภาพและสวัสดิการ	70	108	40	307	87	612
	11.43	17.64	6.53	50.16	14.21	
การบริการ	149	193	69	219	42	672
	22.17	28.72	10.26	32.58	6.25	
รวมทั้งสิ้น	6,504	7,078	2,632	9,392	2,318	27,924
	23.29	25.34	9.42	33.63	8.30	

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนบัณฑิตที่ไม่มีงานทำจำแนกตามสาเหตุและสาขาวิชา ISCED

ภาพรวมทั้งหมดของบัณฑิตที่ไม่มีงานทำคือ ศึกษาต่อมีสัดส่วนสูงสุดร้อยละ 33.63 และไม่ประสงค์จะทำงานน้อยที่สุด 9.42 ขณะที่หางานทำไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 23.29 ขณะเดียวกันบัณฑิตที่มีงานทำพบว่า สาขาวิชา สังคมศาสตร์ บริหารธุรกิจและกฎหมาย มีสัดส่วนการทำงานทำสูงสุด ถึงร้อยละ 45.08 ของบัณฑิตทั้งหมดที่มีงานทำ สาขาวิชาการบริการ มีงานทำน้อยที่สุด ร้อยละ 1.97 และอาชีพที่บัณฑิตทำงานมากที่สุด

คือ พนักงานและลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 58.20 น้อยที่สุดคือ พนักงานองค์กรต่างประเทศ ร้อยละ 0.66 แสดงให้เห็นแนวโน้มการทำงานของบัณฑิตในปัจจุบันที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานภาคเอกชนสูงขึ้น แต่ที่น่าสนใจคือ ศักยภาพของบัณฑิตในภาพรวมยังไม่สามารถเข้าสู่การทำงานในองค์กรระหว่างประเทศได้ดี ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาน่าจะนำไปพิจารณา ทั้งนี้การเข้าสู่ตลาดแรงงานระดับนานาชาติได้ จะเป็นการแสดงถึงศักยภาพของบัณฑิตไทยได้อีกทางหนึ่ง ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นภาพของสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิตได้ดีด้วย ดังตารางที่ 3

อาชีพ/หน่วยงาน	สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	ร้อยละ	สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	ร้อยละ	รวมทั้งหมด	
					จำนวน (คน)	ร้อยละ
ธุรกิจส่วนตัว	1,441	2.42	1,456	2.44	2,897	4.86
กิจการของครอบครัว	1,144	1.92	1,476	2.48	2,620	4.40
ข้าราชการ/ลูกจ้าง/พนักงานของรัฐ	14,125	23.69	1,345	2.26	15,470	25.95
พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	20,861	34.99	13,832	23.20	34,693	58.20
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1,316	2.21	572	0.96	1,888	3.17
พนักงานองค์กรต่างประเทศ/ระหว่างประเทศ	236	0.40	157	0.26	393	0.66
อื่น ๆ	372	0.62	312	0.52	684	1.15

อาชีพ/หน่วยงาน	สถาบัน อุดมศึกษา ของรัฐ	ร้อยละ	สถาบันอุดม ศึกษา เอกชน	ร้อยละ	รวมทั้งหมด	
					จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ระบุอาชีพ	645	1.08	323	0.54	968	1.62
รวมทั้งหมด	40,140	67.33	19,473	32.67	59,613	100.00

ตารางที่ 3 สรุปการมีงานทำของบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาจำแนกตามอาชีพและหน่วยงาน

สำหรับระยะเวลาในการหางานทำนั้น พบว่า ส่วนใหญ่สามารถหางานทำได้ภายใน 1-2 เดือน คิดเป็นร้อยละ 39.46 และ ร้อยละ 66.48 มีความพึงพอใจในงานนั้น พบว่า ร้อยละ 27.07 เห็นว่าค่าตอบแทนต่ำ รองลงมาคือ ไม่ได้ใช้ความรู้ถึงร้อยละ 20.08 ซึ่งน่าสนใจมาก กล่าวคือ การที่บัณฑิตไม่สามารถใช้วิชาความรู้ที่เรียนมาไปใช้ในการประกอบอาชีพ ทำให้เห็นถึง

ความจำเป็นต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยสถาบันอุดมศึกษาพึงต้องเร่งสำรวจความต้องการเพื่อนำมาใช้ปรับปรุงหลักสูตรต่อไป โดยเฉพาะบัณฑิตในสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ ดังตารางที่ 4

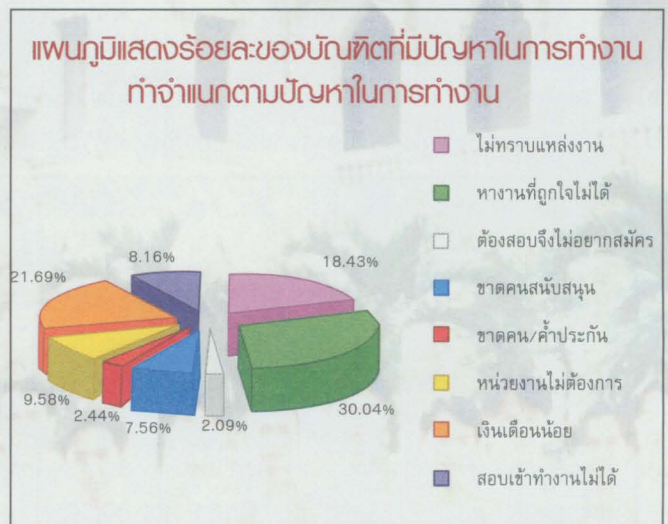
การนำความรู้จากสาขาวิชาที่เรียนมาประยุกต์ใช้กับงาน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ระบุ	รวมทั้งหมด
การฝึกหัดครูและศึกษาศาสตร์	1,012	1,279	934	280	101	99	3,705
	27.31	34.52	25.20	7.55	2.72	2.67	
มนุษยศาสตร์และศิลปะ	655	1,134	1,201	394	129	87	3,600
	18.19	31.50	33.36	10.94	3.58	2.41	
สังคมศาสตร์ บริหารธุรกิจ และกฎหมาย	3,263	8,143	10,318	3,319	992	837	26,872
	12.14	30.30	38.39	12.35	3.69	3.11	
วิทยาศาสตร์	540	1,186	1,615	641	213	88	4,283
	12.60	27.69	37.70	14.96	4.97	2.05	
วิศวกรรมศาสตร์การผลิต และสิ่งก่อสร้าง	803	2,451	3,538	1,198	342	201	8,533
	9.41	28.72	41.46	14.03	4.00	2.35	
เกษตรศาสตร์	590	980	939	344	175	93	3,121
	18.90	31.40	30.08	11.02	5.60	2.97	
สุขภาพและสวัสดิการ	3,114	3,526	1,275	221	57	134	8,327
	37.39	42.34	15.31	2.65	0.68	1.60	
การบริการ	175	368	398	145	55	31	1,172
	14.93	31.39	33.95	12.37	4.69	2.64	
รวมทั้งหมด	10,152	19,067	20,218	6,542	2,064	1,570	59,613
	17.02	31.98	33.91	10.97	3.46	2.63	

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนของบัณฑิตที่ทำงานแล้วกับการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้

ปัญหาในการหางานทำนั้น พบว่าบัณฑิตหางานที่ถูกใจไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 30.04 เงินเดือนน้อย ร้อยละ 21.69 และไม่ทราบแหล่งงาน คิดเป็นร้อยละ 18.43 ดังนั้น สมควรจะมีการสนับสนุนและให้ข้อมูลด้านความต้องการของตลาดแรงงานเพิ่มขึ้น โดยควรจะต้องมีโครงการร่วมมือกับกระทรวงแรงงาน จัดตลาดนัดแรงงาน รวมทั้งให้ความรู้เรื่องความต้องการของตลาดแรงงาน ในสถาบันอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นการเพิ่มช่องทางในการหางานทำของบัณฑิต

และที่น่าสนใจในสาเหตุของการไม่มึงานทำประการหนึ่งคือ การขาดคนค้าประกัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.44 แม้จะดูไม่มากแต่ก็น่าสำคัญ คือ ไม่มีหน่วยงานใดเข้าไปรับรองให้กับบัณฑิต ทำให้บัณฑิตหมดโอกาสในการทำงาน ขณะที่ในปัจจุบัน รัฐบาลมีโครงการต่าง ๆ มากมายที่สนับสนุนให้คนมึงานทำและประกอบอาชีพ รวมถึงโครงการเงินกู้ต่าง ๆ โครงการเงินทุนสนับสนุนเพื่อการศึกษา ซึ่งสถาบันอุดมศึกษา น่าที่จะเสนอโครงการขอการสนับสนุนจากรัฐ เพื่อจัดหาแหล่งการค้าประกันให้กับบัณฑิตเพื่อให้สามารถเข้าทำงานได้โดยปราศจากปัญหาด้านการขาดคนค้าประกัน ดังตารางที่ 5

ปัญหาในการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
หางานที่ถูกใจไม่ได้	15,489	30.04
เงินเดือนน้อย	11,187	21.69
ไม่ทราบแหล่งงาน	9,504	18.43
หน่วยงานไม่ต้องการ	4,940	9.58
สอบเข้าทำงานไม่ได้	4,208	8.16
ขาดคนสนับสนุน	3,899	7.56
ขาดคน/ค้าประกัน	1,260	2.44
ต้องสอบจึงไม่เอยากสมัคร	1,078	2.09
รวมทั้งหมด	51,565	100

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของบัณฑิตจำแนกตามปัญหาในการทำงาน

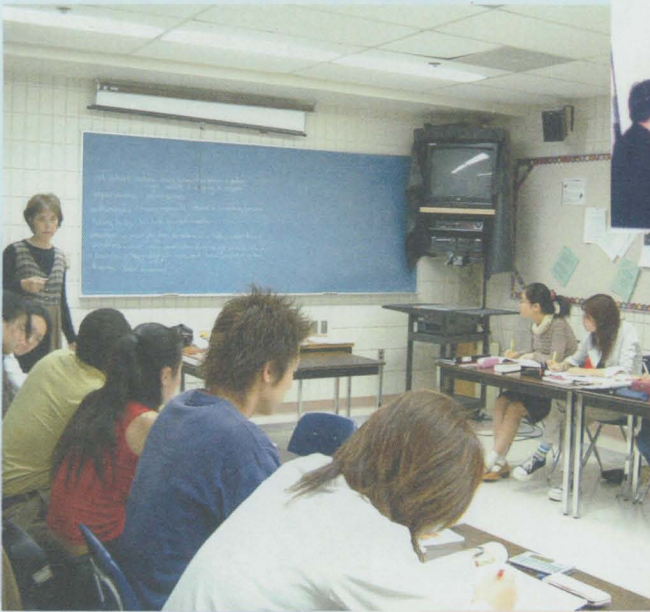
สรุป จากบัณฑิตทั้งหมดที่กรอกข้อมูลพบว่ามีถึงร้อยละ 65 ขึ้นไปที่มีงานทำ และในส่วนที่ไม่มึงานทำร้อยละ 21.17 นั้นพบว่าส่วนใหญ่เลือกงานที่ตนเองสนใจและการไม่ทราบแหล่งงานก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้บัณฑิตไม่มึงานทำด้วย นอกจากนี้ยังมีส่วนที่ศึกษาต่อในแต่ละปีคิดเป็นร้อยละ 10.73 สำหรับการมึงานทำในภาคธุรกิจนั้นมึสูงขึ้น และสาขาวิชาที่ไม่มึงานทำมากที่สุดคือ วิศวกรรมศาสตร์ การผลิตและสิ่งก่อสร้างและที่หางานทำไม่ได้มากที่สุดคือ สาขาวิชาการบริการ

ข้อเสนอแนะ ขณะที่รัฐบาลเร่งการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้น แต่จากการสำรวจพบว่า มีการนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานค่อนข้างน้อยของบัณฑิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งจำเป็นต้องมีการเร่งรัดให้มีการปรับปรุงหลักสูตร รวมทั้งศึกษาความต้องการแหล่งงานในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์จากตลาดแรงงาน เพื่อให้การผลิตบัณฑิตในสาขาวิทยาศาสตร์ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ได้อย่างแท้จริง

ศาสตราจารย์ ดร.กิตติชัย วัฒนานุกร

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การประกันคุณภาพอุดมศึกษา ในสหราชอาณาจักร

อ จากกล่าวได้ว่าการอุดมศึกษาในสหราชอาณาจักร อันประกอบด้วย อังกฤษ สกอตแลนด์ เวลส์ และ ไอร์แลนด์เหนือ ได้เริ่มต้นเมื่อราวศตวรรษที่ 12 และ 13 จากการก่อตั้งมหาวิทยาลัย Oxford และ Cambridge แต่การขยายจำนวนมหาวิทยาลัยก็ไม่เกิดขึ้นอีกจนกระทั่งศตวรรษที่ 19 (ยกเว้นในสกอตแลนด์ที่มีมหาวิทยาลัยหลายแห่งเกิดขึ้นในศตวรรษที่ 15) ในช่วงศตวรรษที่ 19 มหาวิทยาลัยได้ถูกสร้างขึ้นใหม่ ทั้งในกรุงลอนดอนและหัวเมืองสำคัญต่าง ๆ เพื่อรองรับการขยายตัวทางอุตสาหกรรม จากนั้นภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ในช่วงปี ค.ศ. 1960-1970 แนวคิดของสังคมเปลี่ยนแปลงไปมาก คือการอุดมศึกษาไม่ได้เป็นเฉพาะของกลุ่มคนระดับสูงของสังคมเท่านั้น แต่ต้องเปิดกว้างให้ผู้สนใจ และมีความสามารถเข้าศึกษาได้ตามต้องการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ดังนั้นจึงเกิดสถาบันอุดมศึกษาขึ้นอีกมาก ทั้งมหาวิทยาลัยและสถาบันที่เรียกว่าโพลีเทคนิค

การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของการอุดมศึกษาในสหราชอาณาจักร เกิดขึ้นอีกครั้งตั้งแต่ปี ค.ศ. 1981 เป็นต้นมา เมื่อรัฐบาลได้เข้ามามีอิทธิพลมากขึ้นในมหาวิทยาลัยที่แต่เดิมถือว่ามีความเป็นอิสระสูงมาก ทั้งนี้ภายใต้แนวคิดที่ว่ามหาวิทยาลัยต้องมีบทบาทที่เอื้อประโยชน์ในสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อเป็นฐานของการสร้างความมั่งคั่ง และขณะเดียวกันต้องสามารถแข่งขันได้ในตลาดอุดมศึกษาโดยมีการบริหารจัดการที่มี

ประสิทธิภาพ ด้วยแนวคิดดังกล่าวจึงมีการตัดทอนงบประมาณของมหาวิทยาลัยทุกแห่ง โดยบางแห่งถูกตัดถึงร้อยละ 43 มีการเก็บค่าหน่วยกิตการศึกษาสำหรับนักศึกษาต่างชาติ ยกเลิกการจ้างอาจารย์แบบเต็มซึ่งใช้ระบบการจ้างงานมีที่กำหนดเวลาถาวร (Tenure) สำหรับอาจารย์ใหม่ มีหน่วยงานรองรับการจัดสรรงบประมาณให้มหาวิทยาลัยโดยเปลี่ยนจากการจัดสรรแบบ Grant-based เป็น Contract-based นอกจากนี้ก็เปลี่ยนสถานภาพของโพสท์เทคนิกเป็นมหาวิทยาลัยทั้งหมดในปี ค.ศ.1992 ทำให้ปัจจุบันสหราชอาณาจักรมีสถาบันอุดมศึกษาทั้งหมดจำนวนกว่า 360 สถาบัน ซึ่งรวมมหาวิทยาลัยที่มีการบริหารจัดการเป็นอิสระ

สามารถพัฒนาหลักสูตรสาขาวิชาต่าง ๆ ตลอดจน
 ประสาทปัญญาได้เอง และวิทยาลัยการศึกษาชั้น
 สูงที่ให้ปริญญาผ่านการสมทบกับมหาวิทยาลัย

ด้วยนโยบายและการผลักดันจากภาครัฐ
 ส่งผลให้จำนวนนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีอายุ
 ระหว่าง 18-21 ปี เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 15 ในปี
 ค.ศ.1988-1989 ไปเป็นร้อยละ 35 ของบุคคล
 ในกลุ่มอายุดังกล่าวในปัจจุบัน ทั้งนี้สหราชอาณาจักร
 อนุมัติให้มีเป้าหมายว่าในปี ค.ศ.2010 จะต้องให้
 ผู้ที่มีอายุระหว่าง 18-30 ปี เข้าศึกษาในระดับ
 อุดมศึกษาจำนวนร้อยละ 50 พร้อมกับต้องมีการ
 กระจายโอกาสในการศึกษาให้แก่ผู้มีสถานภาพ
 ทางสังคมต่ำให้มากขึ้น โดยเฉพาะในมหาวิทยาลัย
 เก้าแก่ อย่างไรก็ตาม ขณะนี้จำนวนนักศึกษาเพิ่ม

ขึ้นอย่างมากจากนโยบายของภาครัฐ ในทางตรงกันข้ามค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษากลับลดลงอย่างเห็นได้ชัดถึงเกือบร้อยละ 35 ในช่วงเวลาเดียวกัน คำถามสำคัญที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ที่มีมหาวิทยาลัยเกิดใหม่มากมายพร้อมกับจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นอย่างมายในขณะที่ใช้จ่ายต่อหัวลดลงก็คือ จะทำอย่างไรที่จะประกันคุณภาพการอุดมศึกษาและเสริมความแข็งแกร่งต่อไปให้ได้?

เพื่อตอบคำถามข้างต้น สหราชอาณาจักรได้จัดระบบดูแลคุณภาพการจัดการศึกษาทั้งจากภายในมหาวิทยาลัยเองและจากภายนอก (ซึ่งประกอบด้วยองค์กรวิชาชีพและหน่วยงานประกันคุณภาพระดับอุดมศึกษา) สำหรับการประกันคุณภาพภายใน นอกจากแต่ละสถาบันจะ

จัดระบบกลไกเพื่อควบคุมดูแลคุณภาพมาตรฐานของตนเองแล้ว มหาวิทยาลัยหลายแห่งยังจัดให้มีระบบผู้ตรวจสอบภายนอก (External Examiners) เพื่อช่วยตรวจสอบมาตรฐานของมหาวิทยาลัยว่าเหมาะสมดีแล้วหรือยัง ตรวจสอบความรู้ความสามารถของนักศึกษาว่าเทียบเคียงได้กับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ หรือไม่ และขั้นตอนการประเมินผลเหมาะสมเพียงใด ในด้านการ

ประกันคุณภาพภายนอกนั้นจะได้รับการดูแลจากทั้งองค์กรวิชาชีพ ซึ่งมีหน้าที่ให้การรับรองวิทยฐานะ(Accreditation) และจากหน่วยงานประกันคุณภาพระดับอุดมศึกษาที่มีหน้าที่ตรวจสอบและประเมินสถาบันอุดมศึกษาเพื่อสร้างความมั่นใจแก่สาธารณชนว่าคุณภาพการให้การศึกษาและมาตรฐานการให้ปริญญา ได้รับการดูแลอย่างดีและมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง

การประกันคุณภาพการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยหน่วยงานภายนอกในสหราชอาณาจักรได้มีวิวัฒนาการมาตามลำดับจนเกิดการก่อตั้ง Quality Assurance Agency for Higher Education (QAA) ขึ้นในปี ค.ศ.1997 โดยเป็นการรวมหน้าที่ของ 2 หน่วยงานเข้าด้วยกันคือ การตรวจสอบกลไกการประกันคุณภาพของ Higher Education Quality Council และการประเมินคุณภาพการสอนของ Funding Councils ก่อนปี ค.ศ.2002 การตรวจสอบของQAA จะเน้นในสองแนวทางคือ Academic Quality Audit ซึ่งผู้ตรวจสอบจะดูในประเด็นของกระบวนการและการจัดการของ

สถาบันทั้งด้านการพัฒนาหลักสูตร การคัดเลือกและพัฒนาบุคลากร กระบวนการประเมินและกลไกการสนับสนุนนักศึกษา มาตรฐานทางวิชาการและระบบการประเมินหลักสูตร สำหรับแนวทางที่สองที่เรียกว่า Subject Review ผู้ตรวจสอบจะประเมินสาขาวิชาตามจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่สาขากำหนดไว้ หากพบว่าสาขาวิชาใดมีผลการประเมินต่ำกว่าเกณฑ์อาจถูกระงับงบประมาณที่จัดสรรจาก Funding Councils ใดๆก็ตาม ปัจจุบันระบบการประเมินของ QAA อยู่ระหว่างการปรับเปลี่ยนโดยจะเน้นไปที่การตรวจสอบระดับสถาบัน (Institutional Audit) ว่ามีระบบประกันคุณภาพภายในที่ดีและน่าเชื่อถือเพียงใด ที่จะส่งผลให้การเรียนการสอนมีคุณภาพและได้มาตรฐานในทุกระดับปริญญา ตลอดจนตรวจสอบ

ว่าข้อมูลของสถาบันที่เปิดเผยต่อสาธารณชนมีความน่าเชื่อถือเพียงใด ทั้งนี้โดยผลการประเมินระดับสาขาวิชาลงเหลือประมาณร้อยละ 10

นอกจากการประกันคุณภาพการจัดการศึกษาแล้ว มหาวิทยาลัยในสหราชอาณาจักรยังถูกประเมินคุณภาพด้านการวิจัยที่เรียกว่า Research Assessment Exercise (RAE) ทั้งนี้เพื่อใช้ผลการประเมิน RAE มากำหนดเงินสนับสนุนด้านโครงการวิจัย เช่น เงินเดือนบุคลากร ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ห้องสมุด เป็นต้น ซึ่งเงินสนับสนุนด้านโครงสร้างการวิจัยนี้จัดสรรโดย Funding Councils ต่าง ๆ (หมายเหตุ นอกจากเงินสนับสนุนจาก Funding Councils แล้ว มหาวิทยาลัยอาจส่งโครงการวิจัยไปขอรับเงินสนับสนุนจากสภาการวิจัยอื่นๆ ที่มีอยู่อีก 7 แห่ง

หรือจากองค์กรภาครัฐหรือเอกชนอื่น ๆ โดยการพิจารณาจะไม่เกี่ยวข้องกับ RAE)

ดังที่ปรากฏข้างต้น กลไกสำคัญอีกส่วนหนึ่งที่ทำให้การคงไว้และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสหราชอาณาจักรเกิดผลสัมฤทธิ์ก็คือ Funding Councils ซึ่งมีสามแห่งแยกจากกัน โดยแต่ละแห่งขึ้นกับแต่ละท้องถิ่นได้แก่ Higher Education Funding Council for England (HEFCE), Scottish Higher Education Funding Council (SHEFC) และ Higher Education Funding Councils for Wales (HEFCW) ตั้งแต่ปี ค.ศ.2000 เป็นต้นมา Funding Councils เหล่านี้ได้เพิ่มบทบาทจากการทำหน้าที่จัดสรรงบประมาณเพื่อการเรียนการสอนและการวิจัยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ไปสู่การจัดสรรงบประมาณเพื่อการส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งด้านสุขภาพ (Quality Enhancement) อีกด้วย โดยได้จัดสรรงบประมาณเพิ่มเพื่อสนับสนุนการส่งเสริมคุณภาพเป็นสามส่วน ได้แก่

- 1) จัดสรรเป็นกองทุนเพื่อเครือข่ายสนับสนุนการเรียนการสอน (Learning and Teaching Support Network, LTSN) เครือข่ายดังกล่าวประกอบด้วย 24 Subject Centres และ 1 Generic Centre เครือข่ายนี้ปัจจุบันได้ถูกนำไปรวมอยู่ใน Higher Education Academy (HEA) ซึ่งตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2547
- 2) จัดสรรเป็นกองทุนให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมคุณภาพการสอน (Teaching Quality Enhancement Fund) และ
- 3) จัดสรรเป็นทุนเพื่อพัฒนาการสอนสำหรับอาจารย์แต่ละบุคคล (National Teaching Fellowship)

ในด้านการรับเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี โดยประสานกับ Universities and Colleges Admissions Service (UCAS) หน่วยงานนี้เป็นองค์กรที่สร้างระบบและวิธีการรับสมัครเข้าศึกษาในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย และเป็นตัวประสานระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับผู้สมัคร ข้อกำหนดที่เป็นเงื่อนไขการรับเข้าจะมาจากสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งอาจเป็นวิชาที่ผ่านการสอบได้ระดับ A จำนวนเกรดที่ได้รับ หรือจำนวนคะแนนที่กำหนดตามระบบของ UCAS การดำเนินการผ่านหน่วยประสานงานกลางเช่นนี้ช่วยให้การรับเข้าศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าแม้สหราชอาณาจักรได้ขยายการศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างกว้างขวางภายใต้นโยบายกระจายโอกาสทางการศึกษาแต่ก็ได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานอุดมศึกษาเป็นอย่างยิ่ง โดยมีพัฒนาการอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา นอกจากนั้นยังมีการเชื่อมโยงผูกยึดระหว่างหน่วยงานด้านนโยบายและการจัดสรรงบประมาณกับหน่วยงานให้การศึกษาระดับอุดมศึกษา และหน่วยงานประกันคุณภาพการศึกษารูปแบบใหม่ ซึ่งการเชื่อมโยงเหล่านี้เป็นการเชื่อมโยงที่มีพลวัตสูงพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนสิ่งที่ดีกว่าอยู่เสมอ

ประมวลภาพ ภารกิจผู้บริหาร

ลงนามความร่วมมือไทย-จีน

นายจาตุรนต์ ฉายแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ พร้อมด้วย H.E.Mr.Zhand Xinsheng รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ สาธารณรัฐประชาชนไทยประชาชนจีน ร่วมเป็นสักขีพยาน ในพิธีลงนามความร่วมมือด้านการศึกษาไทย-จีน โดยมี ศ. (พิเศษ)ภาวิช ทองโรจน์ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา พร้อมด้วยผู้บริหารระดับสูงขององค์กรหลักในกระทรวงศึกษาธิการร่วมลงนามความร่วมมือในครั้งนี้ ณ โรงแรมแอมบาสเตอร์ เมื่อเร็ว ๆ นี้ 📷

วางกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษา

นายปิยะบุตร ชลวิจารณ์ ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงศึกษาธิการ ประธานในการประชุมสัมมนา เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศ (National Qualifications Framework for Higher Education Thailand : NQF) โดยมีนางสาวจิรณี ตันติรัตน์วงศ์ รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา พร้อมด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและเอกชนเข้าร่วมสัมมนาระดมความคิดเห็นเพื่อวางกรอบมาตรฐานในครั้งนี้ ณ โรงแรมเซ็นจูรี่ 📷

รับมอบสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน

ศ.(พิเศษ) ภาวิช ทองโรจน์ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา รับมอบสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน จาก H.E.Mr.Zhand Xinsheng รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ สาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อนำไปเป็นแบบอย่างสำหรับการเรียนภาษาจีนในสถาบันอุดมศึกษาของไทยต่อไป ณ โรงแรมแอมบาสเตอร์ กรุงเทพมหานคร เมื่อเร็ว ๆ นี้ ☺

มอบทุนการศึกษา

ดร.จิรณี ตันตรีตันวงศ์ รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประธานมอบทุนการศึกษาเดวิด เกียง โดยมีนายโจเฟฟ ใก้ หยุ่น เกียง รองประธานกรรมการบริหาร บริษัท KING FISHER HOLDINGS จำกัด เป็นผู้แทนมอบ เมื่อเร็ว ๆ นี้ ☺

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ร่วมกับ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เสนอ “ความเคลื่อนไหวใน กบข.”

ตอน สิทธิพิเศษในการจับจ่ายใช้สอย

สำหรับบัตรสมาชิก กบข. นั้น นอกจากสามารถใช้แสดงสิทธิในการเข้าร่วมโครงการสวัสดิการต่าง ๆ ที่ กบข. จัดขึ้น อาทิโครงการ อุ่นใจ ประกันภัยทิพย์ โครงการประกันชีวิตเปี่ยมสุข รวมทั้งปัจจุบันสามารถแสดงบัตรสมาชิกพิเศษหรือส่วนลดจากร้านค้าหรือสถานประกอบการที่เข้าร่วม “โครงการ 1 บัตรประหยัดทั่วไทย” ซึ่งร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการในครั้งนี้มีจำนวนกว่า 2,000 แห่งทั่วประเทศครอบคลุมทุกประเภทธุรกิจและสินค้าที่จำเป็นต่อชีวิตประจำวัน อาทิ ร้านอาหาร โรงพยาบาล อุปกรณ์กีฬา ร้านหนังสือ บริการการศึกษา ร้านแว่นตา ห้างสรรพสินค้า ศูนย์บริการรถยนต์ โรงแรม รีสอร์ท ร้านถ่ายรูป โดยสมาชิกสามารถใช้บริการระบบอินเทอร์เน็ต

เป็นประจำก็สามารถตรวจสอบรายชื่อร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการนี้ได้จากเว็บไซต์ กบข. ที่ www.gpf.or.th เมนูสมาชิก หัวข้อ สวัสดิการสมาชิก และถ้าสมาชิกไม่สะดวกในการใช้ระบบ อินเทอร์เน็ต ก็สามารถตรวจสอบรายชื่อสถานประกอบการได้จาก “คู่มือร้านค้า 1 บัตรประหยัดทั่วไทย” ได้ที่ร้านที่เข้าร่วมโครงการนี้ เพื่อรับสิทธิพิเศษหรือส่วนลดตามเงื่อนไขของร้านค้าต่อไป

ทั้งนี้ สมาชิก กบข. ท่านใดต้องการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์จากบัตรสมาชิก กบข. สามารถติดต่อสอบถามได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลสมาชิก กบข. โทร. 1179 กด 6 หรือ member@gpf.or.th

แสดงความยินดี

64 ปี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2486 วันสถาปนา

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ระบอบทศวรรษแรก พ.ศ. 2486-2495

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้รับการสถาปนาเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2486 ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.2486 มีฐานะเป็นกรมในสังกัดกระทรวงเกษตรธิการ และให้แต่งตั้งข้าราชการประจำ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการมหาวิทยาลัย พลเรือโทสินธุ์ กมลนาวิน ในฐานะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีคนแรกมหาวิทยาลัยจัดหลักสูตรการศึกษา 5 ปี สำหรับปริญญาตรี และ 3 ปี สำหรับอนุปริญญา

ทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2496-2505) เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรีเพิ่มอีก 2 หลักสูตร คือ ช่างชลประทาน และสัตวแพทยศาสตร์บัณฑิต พร้อมรับโอนคณะสัตวแพทยศาสตร์จากมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์จัดตั้งคณะวิศวกรรมชลประทาน ขึ้นที่โรงเรียนการชลประทาน และจัดตั้งคณะสัตวแพทยศาสตร์

ทศวรรษที่สาม พ.ศ. 2506-2515 ปรับหลักสูตรระดับปริญญาตรีมาเป็นหลักสูตร 4 ปี จัดตั้งคณะเพิ่มอีก 3 คณะ พ.ศ.2515 ได้เริ่ม ดำเนินงานก่อสร้าง "วิทยาเขตกำแพงแสน" ณ ตำบลทุ่งกระังใหม่ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม มีเนื้อที่ 7,814 ไร่ มากกว่าวิทยาเขตบางเขนประมาณ 10 เท่า และอยู่ห่างจากวิทยาเขตบางเขนในทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ประมาณ 80 กิโลเมตร

ทศวรรษที่สี่ (พ.ศ. 2516-2525) มหาวิทยาลัยได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลญี่ปุ่น เพื่อก่อสร้างอาคารและจัดหาครุภัณฑ์เพื่อการวิจัยและการบริการวิชาการ ณ วิทยาเขตกำแพงแสน เป็นผลให้มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการวิจัยและเรือนปลูกพืชทดลอง ศูนย์ส่งเสริมและฝึกอบรมการเกษตรแห่งชาติ ศูนย์เครื่องจักรกลการเกษตร และหน่วยงานระดับคณะเพิ่มอีก 5 หน่วยงาน

ทศวรรษที่ห้า (พ.ศ. 2526-2535) ขยายการรับนิสิตระดับปริญญาตรีโควตาพิเศษ จัดตั้งภาควิชาเพิ่มจัดตั้งสำนักจัดตั้งศูนย์และ สถานีวิจัย 9 แห่ง เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาโท ปริญญาเอก และในปี พ.ศ.2535 ได้รับ วิทยาเขตชลประทานและโรงเรียนสัตวแพทย์ เป็นสถาบันสมทบ

ทศวรรษที่หก (พ.ศ. 2536-2545) จัดตั้งคณะเพิ่ม 2 คณะ จัดตั้งสถานีวิจัยปากช่อง ศูนย์วิจัยข้าวโพดข้าวฟ่างแห่งชาติ โครงการจัดตั้งวิทยาเขตสุพรรณบุรี วิทยาเขตลพบุรี วิทยาเขตกระบี่ เตรียมความพร้อมสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เปิด "อาคารประเสริฐ ณ นคร" ณ สำนักพิพิธภัณฑ์และวัฒนธรรมการเกษตร (ศ.ตร. ประเสริฐ ณ นคร ได้ดำรงตำแหน่งปลัดทบวงมหาวิทยาลัยคนแรก ระหว่าง พ.ศ. 2518-2522) และพ.ศ. 2545 โรงเรียนบาลลัตว์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ ประสบความสำเร็จในการวินิจฉัยโรคการผ่าตัดเนื้องอกในสมองสุนัขประสบความสำเร็จเป็นรายแรกในประเทศไทย ด้วยการประสานงานผ่าตัดโดยศัลยแพทย์สมองคนกับสัตวแพทย์ศัลยกรรมระบบประสาท

สำเร็จในการวินิจฉัยโรคการผ่าตัดเนื้องอกในสมองสุนัขประสบความสำเร็จเป็นรายแรกในประเทศไทย ด้วยการประสานงานผ่าตัดโดยศัลยแพทย์สมองคนกับสัตวแพทย์ศัลยกรรมระบบประสาท

1 ปี มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 วันสถาปนา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2546 ได้อนุมัติในหลักการให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยที่จังหวัดนราธิวาสและจังหวัดนครพนม โดยการหลอมรวมสถาบันการศึกษาที่มีอยู่แล้วในจังหวัดเพื่อจะได้ใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุดมีการลงทุนน้อยที่สุดเท่าที่สามารถจะทำได้โดยไม่ขัดต่อปรัชญาการศึกษาและภารกิจของสถาบันการศึกษาเดิม การบริหารจัดการ และการดำเนินการมีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาวะการณ์ของประเทศทั้งนี้เนื่องจากจังหวัดนราธิวาสและจังหวัดนครพนม เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ในตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ที่เป็นรอยต่อออกไปสู่ประเทศเพื่อนบ้าน การจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาที่จังหวัดนราธิวาสและจังหวัดนครพนม นอกจากจะเป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้กับประชาชนในพื้นที่และจังหวัดใกล้เคียงแล้วยังมีโอกาสที่จะรองรับการศึกษาต่อและการใช้บริการทางการอุดมศึกษาของประชาชนในประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย

ปัจจุบัน พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. 2548 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 122 ตอนที่ 14 ก เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2548 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2548 แล้ว โดยหลอมรวมกิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ รายได้หนี้สิน บุคลากรของสถาบันการศึกษาที่มีศักยภาพในการพัฒนาในจังหวัดนราธิวาส จำนวน 4 สถาบัน คือ - วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ - วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ - วิทยาลัยการอาชีพตากใบ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ - วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขกระทรวงสาธารณสุข

เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งใหม่ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยจะเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาในสาขาวิชาที่เป็นความต้องการของภูมิภาคและประเทศรวมทั้งจะเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษากับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์จะเปิดรับนักศึกษาใหม่ทุกระดับ ทั้งระดับปวช.ปวส.ที่เปิดสอนเดิมและระดับปริญญาตรีไปแล้ว ตั้งแต่วันที่การศึกษา 2548

48 ปี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2502 วันสถาปนา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ตั้งอยู่เลขที่ 1518 ถนนพินุลสงคราม เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10800 ได้รับการสถาปนาขึ้นเมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2502 โดยความร่วมมือทางเศรษฐกิจ และวิชาการระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ใช้ชื่อว่า "โรงเรียนเทคนิคพระนครเหนือ" ซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วไปในนาม "เทคนิคไทย - เยอรมัน" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตช่างฝีมือระบบเยอรมันที่เน้นการปฏิบัติและประสบการณ์จริงในโรงงาน

ในปี พ.ศ. 2507 ได้เปิดสอนในระดับที่สูงขึ้น จึงได้ยกฐานะโรงเรียนพระนครเหนือขึ้นเป็น "วิทยาลัยเทคนิคพระนครเหนือ"กระทรวงศึกษาธิการ

ในปี พ.ศ. 2514 ได้มีการรวมวิทยาลัยเทคนิคพระนครเหนือ วิทยาลัยเทคนิคธนบุรีและวิทยาลัยโศภนาคมนนทบุรี จัดตั้งเป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูง ได้รับพระราชทานนามจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่า "สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า" สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยการบริหารงานของสถาบันแบ่งออกเป็น 3 วิทยาเขต ตามสถานที่ตั้ง

จนถึงปี พ.ศ. 2517 มีพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 216 ให้โอนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าทั้ง 3 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตพระนครเหนือ และวิทยาเขตธนบุรี มาสังกัดทบวงวิทยาลัย

วันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2529 มีประกาศพระราชบัญญัติฉบับใหม่ กำหนดให้แต่ละวิทยาเขต แยกเป็นสถาบันอุดมศึกษาอิสระเพื่อความคล่องตัวในการบริหารงานทางการศึกษาของแต่ละสถาบัน ให้มีฐานะเป็นกรมเทียบเท่ามหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่ง โดยวิทยาเขตพระนครเหนือใช้ชื่อว่า "สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ" ปัจจุบันเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

วันได้รับอนุญาตจัดตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

- 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2530 วันได้รับอนุญาตจัดตั้งมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
- 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2533 วันได้รับอนุญาตจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร
- 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2529 วันได้รับอนุญาตจัดตั้งมหาวิทยาลัยภาคกลาง(เปลี่ยนประเภทเป็นมหาวิทยาลัย เมื่อ 31 ตุลาคม 2545)
- 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 วันได้รับอนุญาตจัดตั้งวิทยาลัยตาปี
- 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 วันได้รับอนุญาตจัดตั้งวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
- 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 วันได้รับอนุญาตจัดตั้งวิทยาลัยโปลีเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

บริการด้านการอุดมศึกษา

อนุสารอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
เอกสารเผยแพร่รายเดือน นำเสนอข้อมูลและความก้าวหน้าของการอุดมศึกษาไทย
ติดตามอ่านได้จาก <http://www.mua.go.th/PRWEB>

จดหมายข่าวรายสัปดาห์

นำเสนอข่าวสาร ความเคลื่อนไหวในแวดวงอุดมศึกษา
ติดตามอ่านได้จาก <http://www.mua.go.th/PRWEB>

www.mua.go.th

เว็บไซต์เดิมของทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ให้บริการข้อมูลข่าวสารด้านการอุดมศึกษา และเผยแพร่ผลการดำเนินงาน/ กิจกรรม
ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา แก่ประชาชนทั่วไป และเชื่อมต่อ
เข้าเว็บไซต์ของสถาบันอุดมศึกษาในสังกัด 154 แห่ง ทั่วประเทศ

www.uni.net.th

เครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เชื่อมโยงเครือข่าย
ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยและต่างประเทศ เพื่อการสืบค้น

www.thaicyperu.go.th

เครือข่ายมหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทยของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
บริการวิชาการด้วยแบบเรียนออนไลน์ 100 ชุดวิชา
เพื่อการศึกษาตามอัธยาศัยของประชาชน โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

งานประชาสัมพันธ์ กลุ่มสารนิเทศ สำนักอำนวยการ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

เลขที่ 328 ถนนศรีอยุธยา เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400 โทรศัพท์ 0 - 2354 - 5500 - 19 ต่อ 611

โทรสาร 0 - 2354 - 5603 WWW.mua.go.th.